

דם חטאת

והוינו באה: ורבנן למה לא למדו הרבה שMRIKAH AIINAH HAGULAH?

ומפרשין: אם כן, שMRIKAH V'SHTIFAH דבר אחד הוא [וMRIKAH AIINAH HAGULAH], *לכטוב קרא או "מורק מורק" או "שוטף שוטף"*, שהוא לשון שווה בשניהם, מיי "זMOREK V'SHOTUF"? משמע שני דברים הם, אלא בהכרח, *שמע מינה, מוריKAH B'CHAMIM, V'SHTIFAH* בczon.

והוינו באה: ורבי, למה שינה רחמנא בלשון? ומפרשין: *אי כתוב רחמנא זMOREK V'MORAK*,

ומפרשין: מידי דהו אגיעולי⁽⁶⁵⁾ עובי בוכבבים, שצורך הгалלה בחמים כדי להפליט את המאכלות האסומות שנבלעו בתוכם על ידי ביישולם, כמו שנאמר "כל דבר אשר יבא באש, תעבورو באש".

והוינו באה: ורבי מודיע לא חשש להזכיר הгалלה?

ומפרשין: אמר לך רבוי הгалלה לא קאמינא⁽⁶⁶⁾ שודאי צריך כי קאמינא למРИKAH V'SHTIFAH דבטר הгалלה שבנותף להгалלה צריך MRIKAH V'SHTIFAH בczon.

טעם לפוגם ברגע אחד של הלילה, אם כן אין שיר MRIKAH V'SHTIFAH בחטא. הרי זמן אכילת החטא ליום וללילה. וכבר נשתה הבלתיה נוון טעם לפוגם. ותירץ הרא"ש שגורירת הכתוב הוא.

ותמה הפלתי [קג ו] אם כן אין אמר רבוי הгалלה לא קאמינא ופשוט שצורך כמו בשאר איסורים, והרי כאן הוא נוון טעם לפוגם ובכל האיסורים באופן זה אין צורך הгалלה.

ותירץ הגרע"א שהרי בכלי חרס הצERICA התורה בחטא שבירה. והחילוק בין כלי חרס לכלי נחושת הוא, שכלי נחושת מועל הгалלה ולכלי חרס לא. ואם כן, מזה עצמו ראייה שצורך הгалלה אחרי בישול קודש. שאם לא צריך הгалלה נשתנה כלי חרס [לשבירה] מכל נחושת שהוא במMRIKAH V'SHTIFAH. ומוכחה מזה שצורך גם הгалלה וכיוון שכלי חרס לא שייך הгалלה لكن דינו בשבירה.

67. כתוב החזו"א שלרבי הгалלה היא גם מכל המצווה ויש בה כל דיני MRIKAH V'SHTIFAH, דהיינו, שתהיה במקום קדוש, ובמים, והגרא"ז נקט שלרבי אין הгалלה מכל המצווה אלא רק כהקשר כלי משאר איסורים.

לא כולל שהרי הבלתיה היא נותר ואסורה באכילה. ומוכרה מזה כדעת הרמב"ם שהחייב לפני שנעשה נותר ובזה שייך שייכל כפי החמור, שהוא מותר באכילה.

במקדרש דוד הסתפק לדעת התוס' והראב"ד שחיבוב MRIKAH V'SHTIFAH אחר שנעשה נותר, מהו זמן MRIKAH V'SHTIFAH בשלמים, שдинם להאכל לשני ימים ולילא אחד ונארים באכילה בסוף היום השני. אך חיוב שריפה הוא רק בסוף הלילה בעמוד השחר של שלישי. האם זמן MRIKAH V'SHTIFAH שלהם הוא בסוף היום השני שזהו סוף זמן אכילה, או באור לשלישי שאז מתחייב בשריפה.

65. כתוב הגר"ח [מובא בגרי"ז] שמכאן מוכחה MRIKAH V'SHTIFAH ייסודם הוא הכשר הכללי להשתמש בו. שאם זהו מצווה בעלמא מה זה שייך לגיעולי עכו"ם. ובעל כרח זהה נאמר לענין הכשר הכללי ולכך מובן שלמדו רבנן מגיעולי עכו"ם.

66. הרא"ש בעבודה זורה [פ"ה סימן ל"ז] הקשה לשיטות שבלייה נפגמת ונעשית נוון